

dens og fremtidens udfordringer. Der er IT, der er moderne undervisningsformer, og der er også en stigende åbenhed over for det samfund, som børnene jo også lever i, når de ikke er i skole. Og vi forsøger os i øjeblikket også med at få sund mad ind i vores skolers og i vores børns hverdag. Det er en god investering i fremtiden, vi her har gang i.

Helt centralt i de kommende måneders debat står selvfølgelig også regeringens forslag om en forbedring af barselorloven, og der er også mange andre forslag. Vi står bag regeringens udspil, og vi forventer, og vi tror, at vi i efteråret finder en fælles, en bred og en bæredygtig løsning på dette vigtige område for børnefamilierne. For os er det imidlertid afgørende, at det er forældrene, der afgør, hvor lang en del af barselorloven de vil bruge. Derfor kræver en fælles løsning på barselspørgsmålet også en enighed om, at der skal være sikkerhed for pasning af børnene i samtlige landets kommuner.

Jeg vil så godt knytte nogle bemærkninger til en række andre aktuelle temaer, som er på dagsordenen her i efteråret.

Vi skal videre med arbejdsmiljøindsatsen, så årsagerne til nedslidning og udstødning fra arbejdsmarkedet bekæmpes konsekvent og direkte dér, hvor skaderne sker. Vi skal arbejde med kvaliteten i arbejdsmiljøindsatsen, og vi ser også frem til regeringens forslag om at forbedre arbejdsskadeloven. Det er et nødvendigt forslag at få frem, og det er nu.

Vi regner også med, at det er muligt at få løst de økonomiske problemer på erhvervsskolerne, sådan at vi over flere år kan give vores erhvervsskoler og deres elever et solidt fundament for en god uddannelse. Jeg vil også godt nævne, at det ikke kun er dét på erhvervsskolerne, altså når de er på skole, der bekymrer os, og som vi skal have skabt løsninger på. En erhvervsuddannelse uden en praktikplads er nemlig ikke en rigtig erhvervsuddannelse, og derfor er mangel på praktikpladser uacceptabel. Vi holder fast i, at det også er på den politiske dagsorden.

Vi fik en alvorlig, men en værdig tale i tirs-dags. Vi skal holde sammen på Danmark, var ordene. Det får mig til at gøre to bemærkninger om det at holde sammen.

Vi skal holde sammen på hele Danmark. Derfor er ambitionen om at få regionalpolitikken mere i fokus helt central. Vi har den på dagsordenen. Jeg tror, at mange andre også har den på dagsordenen. Vi må på landsplan bidrage til, at vi ikke øger ulighederne, men at vi mindsker

ulighederne mellem de forskellige dele af vores land. Vi skal have hele Danmark med, når udviklingen kommer igennem. Forskellene er ikke større, end at vi kan løse dem. Det er ikke umuligt at arbejde med netop regionalpolitik i et land som vores. Det er en overkommelig opgave.

Men det må også være overkommeligt at holde sammen på Danmark på en hel anden måde, og det er, når det gælder indsatsen over for indvandrere og flygtninge. Vi har alle et ansvar for, at vi ikke i disse måneder og tydeligt inspireret af terrorangrebene skaber nye fjendebilleder eller forstærker dem, der måtte være, om mennesker, der også lever i vores samfund.

Det er terroristerne, der skal bekæmpes. Det er ikke mennesker i vores land, som i øvrigt lever i et land, hvor religionsfriheden er nævnt markant i grundloven. Der må ikke pustes til ilden. Det er så let, for vi kan jo alle blive provokeret af nogle få, som jublede over terrorangrebene. Socialdemokratiet ønsker det, og vi synes egentlig, at statsministeren fortjener ros ved konsekvent at gå forrest og gå imod enhver tendens til at stemple etniske minoriteter eller mennesker med en bestemt tro som de ansvarlige for terrorisme. Det er lederskab at handle sådan.

Må det også være appellen – og jeg tror, at om ikke alle så de fleste af os vil det – at vi ikke puster til en debat herinde, som også bliver det valg af temaer, som vi tager fat på, og ikke sender to signaler ud. Det ene er: Vi er enige i det; du siger som socialdemokratisk ordfører. Det andet er: Udlændinge er alligevel et enormt problem.

Vi tror, og vi ved, at integrationen er det altafgørende. Og vi vil, at vores indvandrere og flygtninge skal møde et land, hvor pligter og retigheder er klare og er ligestillede. Det store flertal ønsker at være en del af vores samfund, at tale vores sprog, tage del i vores demokrati og give deres bidrag til det danske samfund gennem et arbejde og gennem muligheden for at få noget at betale skat af.

Det er krav, som forpligter indvandrerne, flygtningene. Ja, det forpligter os alle, for når vi skal holde sammen på hele Danmark, er kravet, at vi skal undgå, at bestemte grupper i vores samfund bliver udstødt, at de holdes ude eller for den sags skyld holder sig ude. Det er en central målsætning i integrationsindsatsen, men det er i øvrigt også en målsætning, der gælder for alle, der udstødes, holdes ude eller holder sig ude af fællesskabet, fordi deres liv er svært, eller for-